

„Tahad sa ikkagi otse üle soo minna?“

„Ja muidugi!“

„Kuid pimedal õhtul ja päälegi sarnase sajuga, pigemini tuisuga, võid kergesti teelt kõrvale sattuda. Siiski, sina aga leiad siit vist kinnisilmigi tee. Noh, siis kõige paremat!“

Südamlikult lahkudes rühma vanemast, pööras Jimm vasakule üle lagendiku sammudes; tuul paiskas talle lumitähtraid otse palgesse. Mõtetes sammus ta niiviisi minutit kümme, kui korraga märkas, et jalgteel märke kusagil enam näha pole — lumi oli kogu maapinna ühtlaselt katnud. Sammudes veel kakskümmend minutit, hakkas teda vaheldamatus rõhuma ja tahtmatult asus ta hinge kahtlus, isegi kartus. Kiirendas samme, kuid sool ei tulnud siiski otsa... Aga mis pidi see olema? Jimm seistas mõne minuti, kuid ei kuulnud enam midagi.

„Vast niisamuti kõrvust“ — otsustas ta ning sammus edasi, kuid hää l kordus uuesti. Oli selge, et see inimese hää, appihüüd oli, kuid kust poolt? Jimm kahtles ainult mõne sekundi, siis pööras ta paremale, sammus otsustavalt üle hange hoolimata haudadest ning keerles siiasinna, kuni hää uuesti kordus. Järgmisel minutil seisis Jimm juba lumi-vaibal poollamava inimkogu ees.

„Ma tahtsin Kubleysse,“ sosistas kähisevalt tundmatu, „tundide kaupa olen siin ümber eksinud. Kas võiksite teie mind...“

Jimm haaras tundmatu ümbert kinni ning nõudis tungivalt edasi-sammunist, kuid viimane oli liig võimetu ning oleks armsamini lumme magama jäänud — igavesti... Jalgadel tuikudes läks ta Jimmi kõrval siiski. Suuri pingutusi pidi Jimm kulutama, et edasi saada. Kaaskäijat tuli pooleldi kanda, sest ta ei suutnud omil jalgadel enam seistagi, kuid Jimm — kui tubli skout kunagi, sai sellegagi valmiks. Möödanes pool tundi. Lund sajas endiselt; tuul aga tõusis järjest. Jimm tundis, kuidas temas jõud kahanes, kuid hambaid kokku pigistades jatkas ta rasket võitlust hoolimata kõigest.

Korraga asus Jimmi hingesse iseäralik rõõmutuhin → ta oli teele sattunud. Mõne minuti järele vilksatas ees tuluke. Sinna poole säadis Jimm sammud ning varsti nägi ta raudvärava taga majakest.

„Lõunapoolne Kopleys'i vahimajake“, vilksatas Jimmi mõttes. „Küll olen aga kaare teinud — kilomeetrit kaks sihist eemale.“

Nagu udus oli kõik... Ise jalgu vedades vinnas ta suure vaevaga oma kaaslast läbi värava maja ukseni. Parajal ajal avanes uks ja välja astus Sir Mills. Imestades jäi ta kaht lumist inimkuju vaatama, kes uksest langevas valguses ta ees tuigerdades seisis. Jimm tahtis kõnelda, kuid kogeles ainult mõned mõttetud sõnad ning oleks peagi kukkunud, kui väljatulnud piirivaht teda poleks toetanud. Sir Mills aga ruttas tāsase kiljatusega ta kaaslast juure.

* * *

Järgmisel päeval sai Mr. Shorp järgmise kirja:

Austatud isand!

Oleks Teile väga tänulik, kui austaksite enda osavõtmisega väikest pidukest, mille korraldan Kopleyfordi skoutidele homme

kell 8 õhtul Kopleysis. Teil ei tarvitse skoutidele sellest teatada, sest sain nende nimekirja ning saadan kutse igale eraldi.

Teie nõusolemist lootes, jään tähendatud ajal ootama
Kopleys, 24. 12. s. a.

Mils Kopley.

Seda ootamata kirja lugedes arvas Mr. Shorp, et see mõne naljahamba temp on, kuid lõpuks tuli ta siiski otsusele, et see ikkagi tõsi on.

Elades mõne kilomeetri kaugusel Kopleyfordist, kohtas ta ainult mõnd üksikut selle rühma skouti — neil oli samasugune kutse.

„Arvatavasti tahab Sir Mils näidata, et ka tema oskab liginevatest rahupühadest lugu pidada — avaldab sel puhul häätetegemist,“ mõtles Mr. Shorp.

Teisel päeval läbi küla sammudes nägi Mr. Shorp peaaegu kõiki oma rühma skoute Kopleys'i poole ruttamas, kõigile oli arusaamatu kutse põhjus.

Kupleysis juhatati skoudid valgustatud söögituppa, kus laud väga mitmesuguste roogadega kaetud oli. Söögitoas tervitas neid Sir Mils, kes seisis Jimmi ja kellegi nooremehe vahel.

„Minu poeg Basil!“ — esitas ta noortmeest.

„Nii siis selles seisab lugu“, mõtles Mr. Shorp, „kadunud poeg on tagasi tulnud ning sellepärast otsustas vanake oma hääd külge näidata.“

Aga miks siis just skoudid said esimese võõruskutse?

Varsti lahendus kõik arusaamatus.

Oli juba lauda istutud kui Sir Mils tõusis ning algas: „Tahan teile selgituseks mõne sõna öelda. Tülist minu pojaga olete kõik vist juba kuulnud ja sellest rääkida oleks ülearune, seda enam nüüd kui ta juba lõpetatud. Asi seisab selles, et kümne aasta eest ära läinud poeg on oma vana isa juure tagasi tulnud.“

Nagu te teate, sajas mineval ööl tihedat lund. Teate ka, kui kardetav on meie turbasool käimine ja iseäranis pimedal ööl, kui lumi varjab igasuguseid haudu jne. Basil, olles kindel, et ta iga jalatäit ümbruskonnas tunneb, otsustas tulla lähemat teed, üle soo, kuid eksis. Kauemat aega ümber hulkudes kaotas ta lõpuks jõu — ja Jumal teab, kuidas kõik oleks lõppenud, kui mitte teie seltsiline Jimm ei oleks teda üles leidnud, lumest välja aidanud ning üle jõu käiva pingutusega koju kannud.

Nüüd saate aru, miks teid siia kutsusin. Mõne päeva eest olin teie vastu üpris vihane, kuid nüüd julgen loota, et seda unustate ning meie vahekord hääks jääb. Tõstan siis esiteks klaasi meie sõbra ja tänase pidustuse kangelase — Jimmi terviseks.“ —

Sir Mils'i sõnu kroonis tugev hurraa-hüüe.

Tõlkinud skm. J. T.

Hundipoeglus.

4.

Kahejalgsedel hundipoegadel on komme koguda ühisteks ettevõteteks, nõupidamisteks, mängudeks, õppusteks ning harjutusteks „k a l j u“ juurde, kuhu asetatud karja märk. Siin hundipoegade ringis istudes kuulavad nad vana hundi jutustusi ning lookesi, panevad tähele tema

näpunäiteid, õpivad temalt tarkust ning hundisaladusi; säälsamas „kalju“ ümber korraldavad hundipojad ühiseid laule, mängu, kannavad ette igauks üksikult omi oskusi ning kunste, annavad eksame jne.

Vana hunt aga istub „kaljul“ ning varitsedes ümbrust, et ei ligineks hädaoht ehk vaenlane, juhatab üldist tegevust. Ettekannete lõpuks annab ta teile luba müramiseks; — siis võite karjuda, jooksta, hüpata, kukerpalli pilduda, jõudu katsuda ning vallatusi teha nii palju kui süda himustab; aga see ei kesta kaua, veerand tunni pärast kuulete vana hunti teid uuesti hüüdvat kogumisele, et algada ühiseid harjutusi.

„Kaljuks“ on harilikult kõrgem koht, kas künkas ehk mätas murul (toas aga tool ehk laud). Vana hundi lähenemisel koguvad hundipojad kiiresti ringina „kalju“ ümber, kiiresti, sest hundipoeg on terane ning väle, ta jookseb alati kärmosti ning keegi ei ole veel näinud, et hundipoeg paterdaks pardina ühelt jalalt aeglaselt teisele ehk veaks jalgu haige koera viisi ja kõnniks „lonka-lonka“. Kiiresti istute hundina käpad jalgade ees maa pääl, nagu seda teevad ka neljajalgseid hundipojad, ning ootate vana hunti. Kui viimane ringi astub, tõstate parema käpa suu juure ning liigutades sellega kiiresti edasi-tagasi, hulute vana hundi tervituseks, nii kaua kuni ta karja märgini sammub; siis jääte vait, hüppate kärmosti kahele jalale püsti, seistes vabalt, jalad üksteisest eemal, asetate käed selja pääle.

Nüüd tervitab teid vana hunt ja teie vastate temale „vau-vau“, tõstes selle juures parema käe kahe laiali sõrmega, mis hundipoja kõrvu ja kahte tema seadust tähendavad, õla kõrgusele.

Kui suudate nii kõvasti huluda, et vana hundi kõrvad undama panete, olete hästi teinud. Sest vana hundi kõrvade muusika annab temale teada, et teie kopsud terved ja tugevad, et teie ise elurõõmsad hundipojad olete. Vaadake kuidas ta teid vaadeldes laia suuga muigab ja siis teile juttu vestma hakkab:

„Hun'dud*)! täna kõnelen teile ühest haruldasest asjast; olen teile juba jutustanud kuidas hundipoeg elutseb, tegutseb, magab, ärkab, peseb, puhastab ennast, kuidas ta sööb, kõnnib, jookseb, karjub ning õpib, kuidas valmistab ta ennast ühe ning kahekõrva eksamitele, kuidas käsitab ta erialasid. Täna jutustan, kuidas võite teha kõige paremaid, kõige ilusamaid ja suuremaid häätegeusid.

Küllap vast tunnete terava nukiga, et ilmad on muutunud külmaks, et talv oma ilmumisega enam nalja ei tee ja varsti kõike oma valge lumevaibaga katab. See toob meile suurt rõõmu, aga valmistab meie väiksematele sõpradele tihti raskusi ning surma. Meie väiksed laululinnud ei saa enesele muretseda toitu, mida matnud paks lumi, nad ei saa seda kätte jäätanud pragude vahelt.

Siin tulevad aga hädasolijaid aitama skoudid ja guideid; nad ehitavad lindudele suuremaid linnukodusid ning väiksemaid söögilaudu.

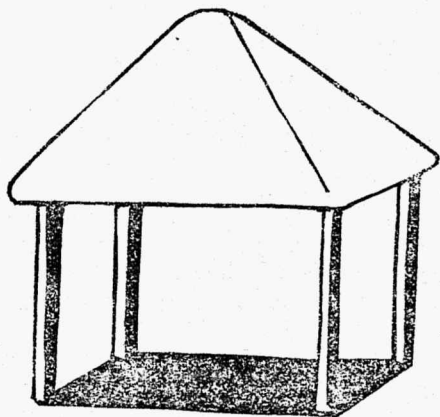
Teid, hundipojad, nägin linnusõpradena läinud kevadel nii Tallinnas Kadriorus kui ka Tartus Toome pääl, kus te agaralt endi väikestele võõramaa külalastele — kändlindudele — pesitsemise kastikesi üles

*) Tuleb lugeda: „hun'dud“. Toim.

seadsite. Tean, et tahate nüüd ka nendele väikestele abiks olla, kes otsustanud karedat talve meie maal mööda saata.

Et aidata neid talve üle elada, ehitage nendele väiksed söögilauad, mis võivad olla tehtud mitmet moodi:

1. Võtke madalate äärtega puukastike, ehk peergudest koogikorv, siduge selle nurkadesse nõõrid, mis keskele üles kokku tulevad;

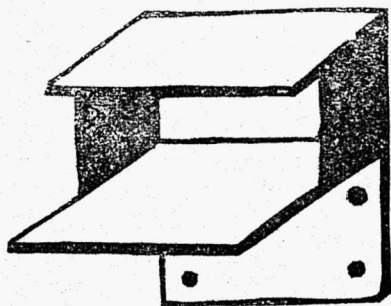

LINNUKODU.

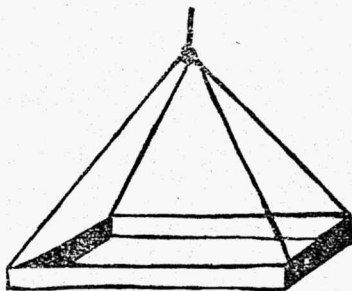
Joon. 1.

Joon. 2.

Joon. 3.

Joon. 4.

riputage see söögilaud kättesaadavale kohale, kas õhuakna juurde ehk puu külge. (V. joon. 1 ja 4.).

Siin on hundipoja ülesanne seda söögilauda korras hoida, sinna iga päev ülejäänud toiduraasukesi, ehk otre, kaeru, kanepi- ja päevalille seemneid raputades.

2. Kinnitage puu ehk seina külge 130—150 cm. kõrgusele lahtiolev kast-söögilaud, kuhu toitu samuti tuleb raputada nagu esimesele lauale.

Kast-majake varjab aga linde ja toitu tuule ja lume eest. Kuidas seda paremini teha näete joonistusest nr. 3.

3. Toidupuud. Võtke umbes 25—30 cm. pikune, ümbert 10 cm. läbimõõduga ümargune puu, saagige ta pikuti lõhki ning puurige 3—5 viie cm-lise läbimõõduga auku, nõnda et ainult õhuke kord puud taga põhjana terveks jääb. Nendesse aukudesse valatakse segu: kuum sulatatud veise- ehk lambarasv päevalille seemnetega. Kui see segu tardunud, riputage toidupuu aeda varjulisse paika üles. (V. joon. 2.).

Kui teie külalised toidu ära tarvitanud, valage uus sisse ning asetage toidupuu vanale kohale, kuhu linnud on harjunud käima.

Niisugustel puudel käivad enamasti tigase seltsid söömas.

4. Toiduks võite riputada puokstele veel pekitükke, rasvaküünlaid, rasvaseid konte jne.

Sarnased einelauad pakuvad ilusat pilti ja palju uudist; kui linnud nendega enam-vähem harjuvad, saate näha kõiksugu lindusid hulgana koos; siin hüplevad tigarid, leevikesed, kanepilinnud, varblased, talvikud, rähnad ja veel teisedki, kõik lõbusasti toidu kallal ametis.

Tehke otsekohe üks sarnastest söögilaudadest siis näete kui lõbus on seda kõike ise vaadelda, missugune tunne on päälle hääteo kordasaatmist.

Teie külalised saavad teile aga kaua veel tänulikud olema, teie aias ehk õues puudel ja seinte pragudes endi pesi ehitama, poegi välja tooma ning lauluga teid kevadistel hommikutel äratama. Kes teist sarnase söögilaua valmistanud — kirjutagu sellest minule „Eesti Skoudis“ (kiri tuleb saata: Tartu, Lutsu tän. 14), et ma saaks ka teie lõbusaid külalisi vaatama tulla.

* * *

Guideid ja skoudid! See häätegu ootab ka teid!

Skoutmaster Jõgi.

Zänawune üleilmne skoutide kongress Pariisis

peeti ära 22.—29. juulini. Kongressiga oli ühendatud skoutide rahvusvaheline näitus, kus pääle muu Eesti poolt välja oli pandud terve rida pilte, nii hästi meie skoutide elust kui ka muidu Eesti elu-olu kohta. Kongressist võtsid 35 riiki 140 saadiku kaudu osa, kus juures aga tähendamata ei või jätta, et hääletamisel igal esitatud riigil kuus häält oli, saadikute arvu ning riigi suuruse pääle vaatamata.

Kongressi töökoosolekud vaheldusid järgimööda mitmesuguste pidustustega, Pariisi ja selle ümbruskonna tutvunemisega, skoutide laagri-elu vaatlemisega, skoutide elu demonstreerimisega kinolindil jne. Kõige selle juures üksikasjalikult peatada viiks meid liiga kaugele, peame leppima sellega, et ainult üldistes joontes töökäiku kirjeldame, kuna kongressil vastu võetud otsusi siiski pisut ligemalt käsitame.

22-se juulini töid rongid Pariisi igalt poolt skoute — kongressi saadikuid, keda kohal olejad Prantsuse skoudid kiiresti korteritesse sõidutasid, milleks üks Pariisi võõrastemaja oli valitud. Saadikute eest kanti isalikult hoolt: igale neist oli omaette tuba määratud, säälsamast

anti hommiku einet, kuna lõunast ja õhtust ühiselt Prantsuse skoutide kodus söödi, kus enam kui kaheksa inimese jaoks laud rikkalikult oli kaetud.

23. juulil oli Sarbonne ülikooli amphiteaatri kongressi pidulik avamine, millest päale saadikute auvõõrastena osa võttis väljamaade diplomaatiline korpus, Pariisi linna ja Prantsuse riigi kõrgemad võimukandjad ning tähtsamad tegelased. Prantsuse riigi president Millerand tervitas kongressi kirjalikult ning avaldas oma kahjatsust, et ta isiklikult kongressi avamisest osa võtta ei saa, kuna ta ameti asjus Lõuna-Prantsusmaale pidi sõitma. Orkestri helidel astus Sir Robert Baden-Powell ühes hulga saatjatega koosoleku saali, kus Prantsuse skoutide liidu pääsekretäär H. Marty kongressi ametlikult avas, koosolejatele skoutide isa esitades ja soojade sõnadega viimast tema tehtud töö eest koosolejate nimel tänades. Tormiliste auavalduste all tõusis B.-P. kõnetooli, tervitades kongressi ning tänades H. Marty't südamlikkude sõnade eest. Selle järele pidas ta kõne aine üle: „Skoutlus — kui iseloomu arendamise ning kodaniku kasvatajaise kool“. — Prantsuse valitsuse nimel tervitas H. Pathe B.-P., kui skoutluse idee kõrget loojat. Avamiskoosolekule järgnes kontsert.

24. juulil harutati poistesse puutuvaid küsimusi. Kõnelesid: J. Guérin: „Poiste elukutse“, — N. D. Power: „Hundipoegadest“, — M. le Chanoine Cornette: „Skoutluse psühholoogiline alus“; samal koosolekul kandis H. Marty rahvusvahelise skoutide büroo tegevuse aruande 1920.—1922. aastate üle ette. — Kongress otsustas tütarlaste vastavaid organisatsioone girl-guideideks nimetada ning soovitas paremate resultaate saavutamiseks skoutide organisatsioone guideide omadest eraldada, sääl juures aga hääs vahekorras ning kindlas kontaktis töötada.

25. juulil oli skoutmasterite küsimus harutusel. Kõnedega esinesid: M. Elwes: „Skoutmasteri isiklikud omadused“, — P. Breymayer: „Rühma ja salga süsteem“, — kapten Gidney: „Skoutmasteri kasvatamisest“. — Skoutide rahvusvahelise büroo ettepanek Albaaniat, Egiptust ja Iragit üleilmsele skoutide liitu vastu võtta otsustati jaatavalt, kuna Meksiko ja Siiria, kes ka soovi olid avaldanud, vastu võtmise palved täide saatva komitee otsustada jäeti. Sel päeval peetud referaatide põhjal otsustati skoutmasteritele ja vanematele skoutidele soovitada ülikoolide juure asutada skoutide klubisi, mis tõdevasti kaasa aitaks skoutluse süvendamiseks. Päale koosolekut käidi Pariisi raekoda vaatamas ning õhtu oldi Prantsuse skoutide poolt korraldatud etendusel.

26. juulil töökoosolekut ei olnud, vaid juba hommiku vara kl. 7. ajal sõideti Seine jõe kallast mööda Andelys'è. Tee viis viljapuu metsadest, kriidi kaljudest ja koobastest mööda, peatati mitmes linnas, vaadeldes tähtsamaid kohti, kuni lõuna ajal Grand-Andelys'è jõuti, kus linna turgelased saadikuid lahkesti vastu võtsid. — Üleüldse tuleb tähendada, et kongressi saadikuid igal pool väga lahkesti vastu võeti, nad olid igas peres oodatud külalised, kuna kostitamised igasugu jookide, söökide ja maiustustega otse liiale kippusid minema. — Siit käidi ka Seine jõe kaldal olevat skoutide laagert vaatamas, mis oma kindla korralduse poo-

lest väga hääd muljet avaldas. Skoudid näitasid endi osavust ujumises, paadisõidus, milleks nad muusika saatel võisluse korraldasid. Pärast laagri vaatamist kutsus Seine jõe president saadikuid enda lossi võõrsile, kust alles õhtuks Pariisi tagasi sõideti. Jälle suurepäraline vastuvõtmine!

27. juulil kõnelesid: Le Pere Jacobs: „Skoutmaster ja laps“ (ümberkäimine ja kasvatamine), Dr. T. Egidius: „Organisatsioonide vaheline koostöötamine“, — C. di Carpegna: „Skoudi märkide süsteem“, — M. Bertier: „Skoutluse ja eluseaduste kokkukõllasse viimine“. — Sel puhul otsustati soovitada igas riigis asutada ainult üks skoutide organisatsioon. Kus neid aga kaks ehk rohkemgi ning ühendamine mõnesugustel põhjustel võimata, sääl peavad organisatsioonid endile ühise rahvusvahelise komisjonäri valima, kes skoutide rahvusvahelise bürooga ühenduses oleks. Ka soovitas kongress isikute ja asutustega, kelle eesmärk on noorsoo hääkäekäigu ja tervise eest hoolitsemine käsikäes töötada, neid tutvustades skoutluse põhimõtete ja skoutide töö ning tegevusega.

28. juulil kõnelesid: Herzog: „Skoutmaster ja kaaskodanikud“, — M. Head ja de Bury: „Roveritest“, — C. Howard: „Skoutlus ja kodanikud“, — J. E. West: „Tulevane üleilmne skoutide kongress“ — mida kõneleja soovitas Ameerika Ühisriikides ära pidada. — Öhtul oldi rahvusvahelise skoutide büroo pidul, kus tegelastena üles astusid mitmete riikide esitajad (Eesti esitaja klaveril).

29. juulil kõnelesid: A. Lefèvre: „Skoutide vendlus“, — M. Stern — Thiel: „Skoutide seadused“, — H. Martin: „Skoutide rahvusvahelise büroo tegevuse kavatsused“ ja Baden-Powell: „Skoutluse tulevik“. Kongress otsustas skoutide rahvusvahelist hääle kandjat „Jamboree'd“ tulevikus ainult inglise ja prantsuse keeltes välja anda, mille läbi ajakiri ruumi suhtes võidab. — Kongressi otsuste täitjaks selle kaheaastasel vaheajal valiti üheksa liikmeline täidesaatev komitee, kuhu kuuluvad esitajad Inglismaalt (Lord Hampton), Ameerikast (Myron T. Herrik), Prantsusmaalt (H. Marty), Itaaliast (C. di Carpegna), Rootsist (Major Ebbe Liberath), Inglise asumaadelt (A. Pickford), Austriast (E. Teuber), Tšechoslovakiast (Dr. Svojsik) ja Poolast (M. Schiff).

Täidesaatva komitee ülesanded on järgmised:

1) Ta võtab uusi organisatsioone liidus olevate nõusolekul vastu ja lükkab vastuvõtmise järgmise kongressini edasi, kui kolm riiki selle vastu on;

2) seab järgmise kongressi kava ja määrustiku kokku;

3) kontrollleerib skoutide rahvusvahelise büroo rahalist tegevust;

4) nimetab sk. rahvusvahelise büroo juhataja, kellele ta järgmisi kohustusi üle anda võib:

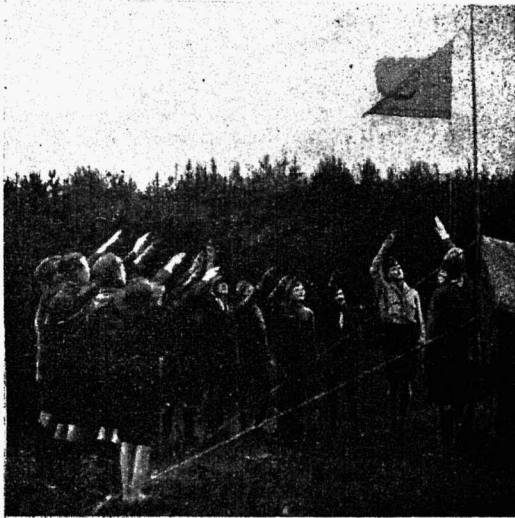
a) Teadete kogumine skoutide kohta kõigist riikidest;

b) sidemete loomine skoutide organisatsioonide vahel kirjavahe- tuse, vastastikku külaskäikude, laagrite ja pidustuste korraldamise teel;

c) teadete kogumine uue organisatsiooni kohta enne liidu liikmeks vastu võtmist;

Skoudid laagris Tõraveres.

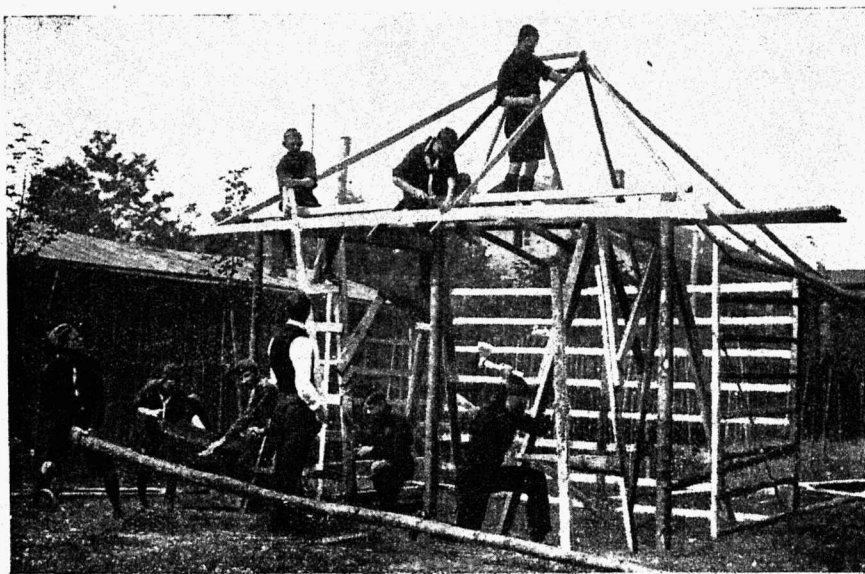

Lipu tervitamine hommikul.

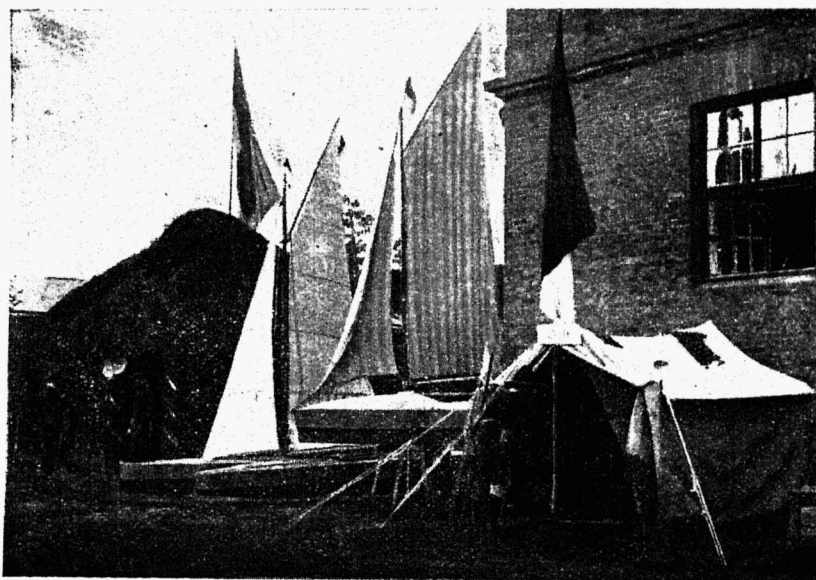

Telgi ehitamine.

Skouid Tartu E. Põllumeeste Seltsi näitusel 1922.

Skouid paviljoni ehitamas.

Skoutide väljapanekud näitusel
(ees korrapidajate telk, taga paviljon — kroonitud I-se auhinnaga).

d) skoutide rahvusvahelise ajakirja „Jamboree“ väljaandmine;
e) instruktorite välja saatmine ja liidusolevate organisatsioonide
kui ka muude asutuste mitmesugune informeerimine.

Täidesaatev komitee annab sk. rahvusvahelisele büroole selle tegevuseks igasuguseid juhtnööre.

Kongressi kinnitas Sir Robert Baden-Powell'i uuesti maailma skoutide juhatajaks (chief-scout of the world) ning avaldas südamlikku tänu skoutluse geniaalsele asutajale süsteemi eest, mille abil sõbralikku vahetõrda luua võib rahvaste ja tõugude vahel, mis meid meie ideaalile — maailma rahule — lähemale viib. Kongress avaldas tänu ka kõigile neile, kes tema töö kordaminekuks kuidagi viisi kaasa olid aidanud, eriti aga sk. rahvusvahelise büroo esimesele juhatajale Hubert S. Martin'ile, Prantsuse valitsusele, Pariisi linnavalitsusele jt.

29. juuli õhtul, pärast kongressi ametlikku lõppu, oli korraldatud lahkumiseks pidusöök skoutide kodus, kus mälestuseks Prantsuse skoutide märgid ja kongressi mälestusrahad välja jagati. R. Baden-Powell annetas Prantsuse skoutide juhtidele aumärkisid teenuste eest ning tähtsamale skm. Guérin'ile enda kaelast hõbe-hundi.

Juba järgmisel päeval lahkusid saadikud Pariisist, kongressi mõtteid igasse ilmakaarde laiali kandes...

Guideide kongress Inglismaal.

Möödaläinud suvel, 22. juunist — 1. juulini, peeti Cambridge'is Englise girl-guideide vanemate järjekorraline kongress ära, millest osa võtsid ka mitmete teiste riikide guideide esitajad (muu seas ka Eesti esitaja — esimest korda.).

Kuna guideide liikumine Inglismaalt oma alguse on saanud, siis ei ole midagi imestada, et ta siin ka kõige kaugemale on arenenud. Üleriiklist guideide organisatsiooni juhib pääkorter Londonist, mille vanemaks on L a d y B a d e n - P o w e l l . Igal krahvkonnal on oma vanem, kelle kohuseks on guideide rühmasid ellu kutsuda, nende tegevuse järele valvata, selle eest hoolt kanda, et igal rühmal oleks õpetatud päalik, laagrid korraldada, vahemeheks olla pääkorterit ja üksikus krahvkonnas tegutsevate rühmade vahel. Krahvkonna vanema juhatusel all töötavad ringkondade vanemad, kellel samad ülesanded, ainult kitsamates piirides. Iga kahe aasta tagant astuvad need vanemad kongressiks kokku, et tehtud töö üle mõtteid vahetada, selgusetu küsimuste kohta ühisel nõul arusaamisele jõuda, edaspidiseks tööks äratust leida jne. Neist kongressidest kutsutakse osa võtma ka Englise asumaade ja teiste riikide guideide esitajaid ning tänavune kongress kandis juba enam rahvusvahelist, kui Englise guideide kongressi ilmet.

Kongressi avas skoutide ja guideide liikumise asutaja Sir R o b e r t B a d e n - P o w e l l , tähendades, et guideluse ülesandeks on iseloomu arendamine ning tütarlapse elule ettevalmistamine, teda iseteadvaks kasvatades. Kokkutulnud külalisi tervitas L a d y B a d e n - P o w e l l , avaldades rõõmu, et liikumine üle ilma poolehoitudu on leidnud, kõigi maade tütreid ühiseks pereks ühendades.

Tütarlapsel on elus tähtis ülesanne täita: naiseks saades peab ta mehe juht olema ja kui naised endi mõju oskavad maksma panna ning teiste rahvastega sõpruses elavad, — siis kaob vaen ning sõjad saavad võimaluks!...

Kongressil peeti rida kõnesid guideide liikumisesse puutuvate küsimuste kohta. Nii harutati laagri elu ja tema kasvatuslist tähtsust, guideide mängusid teoorias ja praktikas, pidustusi guideide liikumises, — nagu guideiks pidulik vastuvõtmine, laagrituli ühes laudade ja lõkkejuttudega, rühma pääliku ettevalmistamist jne...

Kongressi viimasel päeval vaadati ühe eeskujuliku guideide rühma koosolekut, kus keha ja vaimu eest ühtlaselt hoolt kanti. Tähtsat osa niisugusel koosolekul etendab riigilipp, mida koosoleku algul teatud tsereemoniaga välja tuuakse. Sellele järgneb guideide ülevaatus, siis töö ning mängud. Töö tehakse salkades salga pääliku juhatusel, kuna aga mängud alati ühised on.

Pärast kongressi olid Cambridge'i krahvkonna guideide pidustused, millest 1100 guidei ning 3—400 väikest vaimukest (=guide, alla 12 aasta vana) osa võttis. Sellelt pidustuselt võidi selge ülevaade saada kogu Inglismaa guideide töö ja tegevuse kohta: suurel väljal demonstreerisid guideid tule tegemist ja laagris keetmist, telgi üles- ja sisse-seadmist, maakoha kaardi valmistamist, lippudega signaliseerimist, maajapidamist, haigeravitsemist, lapsehoidmist jne.

Keegi guidelusest huvitatud Ameerika proua on Inglise guideidele õpetuslaagriks ning puhkusepaigaks kinkinud väikese talukoha, Foxleause New Forest. Elumajas on 18 ruumikat magamise tuba, 9 vannituba, terve rida söögi ja mitmesuguseid elutubasid ning mitu kööki. Maja lähedal on suur rehetuba koosolekute jaoks. Ruumid on seltskonna poolt sisse seatud, erilisel suurt toetust on Inglise printsess Mary annud. Maja piirab tore roosiaed ning maja taga algab suur mets.

Selles harjutuslaagris viibisid väljamaade külalised kongressile järgneval nädalal, ise tegelikult guideide töid läbi tehes. Seltskond moodustas ühe rühma nelja salgaga ning elati täielikku guidei elu. Kuna ilm ei lubanud palju väljas olla, siis seda elavamaks muutusid õhtused koosviibimised rehetoas laagritule ümber, kus mitmesuguseid praktilisi küsimusi harutati.

Järgmist kongressi otsustati jälle kahe aasta pärast ära pidada, kuna koha küsimus esialgu lahtiseks jäi. Ameerika ja Itaalia guideide saadikud soovitasid kumbki enda maal kongressi ära pidada ning Ameerika esitaja lubas koguni selle eest hoolitseda, et saadikud ühiselt üle mere viiakse.

Lahkuti tahtmises „mängu hästi mängida“, mille kohta Lady Baden-Powell oli ütelnud: „Guidelus on mäng, ja kui see mäng midagi väärt on, on ta seda ainult siis, kui teda hästi mängitakse“.

Sir Robert Baden-Powell'i juhtumised.

Afrika pärismaalaste ühe suguharu mässu likvideerimisest võttis B.-P. noore ohvitserina osa, mille kohta ta enda mälestuses järgmist kõneleb:

„Meil oli teada, et vaenlane poolesaja kilomeetri kaugusel meie ees seisvates mägedes end varjas. Nende seisukoha täpipäälseks äramääramiseks kui ka nende arvulise jõu kindlaks tegemiseks sain käsu luuramiskäiku nende juure ette võtta. Oma ülesande täitmiseks lubati mul nii palju sõjamehi kaasa võtta, kui ma seda tarvilikuks pidasin. Kuid endiste kogemuste järele asja läbi kaaludes otsustasin luuramiskäiku üksi ette võtta, saatjaks kaasa võttes ainult üht pärismaalist. Sest kahekesi võisime nägematalt vaenlasele läheneda, kuna suuremat salka vaenlaste poolt kindlasti oleks märgatud ning meie ettevõtte oleks võinud äparduda.

Õo kätte jõudes istusime hobuste selga ning sõitsime ilma midagi iseäralist juhtumata kuni mägede esimese reani. Teejuhiks olid meil taevatähed, mis pimedusega tihedalt kaetud lõunamaa öös väga selgelt paistsid. Võis juba arvata, et nendes mägedes vaenlase eelpostid asusid, kust läbi pidime pääsema, ilma et vahid meid oleks võinud märgata. Ja see ei olnud sugugi raske, sest vahid näisid tundma end kodus olevat, mispärast nad ka ei kartnud laagri tuld üles tegemast. Nenede tulekeste järele tegime vahtide seisukoha kindlaks ning määrasime ära tee, kust me pidime läbi minema. Ettevaatuse pärast sidusime aga hobuste kabad vana riidega kinni, mida eriti sarnasteks juhtumisteks nimeilt olime kaasa võtnud.

Sellega ei jäänud meie läbiminekuks mingisugust jälge järele ning sel samal põhjusel ei võidud meie liikumist kuulda, olgugi et öövaikusel iga hää kergesti edasi kantakse. Vähesel aja pärast tulime otsusele, et hobustega palju enam edasi sõita ei või, vaid meil tuleb jala käia. Jättsime hobused põõsaste ja kaljude varju, söötsime ja jootsime neid ning liikusime jala edasi.

Viimaks jõudsime niisuguse kohani, kust meie arvates hommiku kätte jõudes võis vaenlaste seisukohta selgelt näha. Jäime ootama. Kahvatult löi idataevas koitma ning varsti süütus otse meie ees üks tuluke, siis peagi teine, kolmas... terve rida paremalt poolt vasakule. Selgus, et meie otse vaenlase vastu, mitte kaugele viimastest olime peatama jäänud; süüdatud laagri tuled teatasid, et vaenlaste hulgas elu algas. Korraga tundsin, kuidas mind keegi õlale löi ning minu kaaslane (Jan oli tema nimi) sõnas:

„Sir! Olen kindel, et meile lõks on mes seatud! Oodake siin vähe, ma lähen vaatama“...

Ja kadus. Jan'i ülespidamine näis mulle väga saladuslik olevat ning ma püüdsin asjata selgusele jõuda asjaolude üle, mis minu kaaslast võisid sarnasele arvamisele viia. Siis tekkis minus korraga kahtlus: arvasin, et Jan mind mõtleb ära anda! Sest veel ei ole sündinud metslast, kes hää tasu eest ka kõige ligemat nõus ei oleks ära müüma. Olgu kuidas oli, otsustasin igatahes ettevaatuse pärast teise kohta varju minna,

milleks koha valisin esialgselt peidupaigast mitte kaugele, kust väga hästi kõike seda võisin vaadelda, mis meie endises varjukohas sündis.

Päike oli juba tõusnud, kui Jan rohust välja tuli ning inestantult vahtima jäi, sest temale näis arusaamatu olevat minu kadumise põhjus. Niipea kui selgusele jõudsin, et minu kaaslane tagasi oli tulnud tõesti üksinda, tegin öölinnu häält (mis meie vaheliseks signaaliks oli juba varem ära määratud) ning peagi oli Jan juba minu juures. Ta jutustas nüüd, kuidas temas kahtlus tekkis, et meid on ülesleitud. Nimelt näis temale see asjaolu, et vaenlase laagri tuled üksteise järele kindlas järjekorras süütusid, mitteloomulikuna sellepärast, et harilikult seda tehti umbes ühel ajal igal pool korraga. Ta arvas, et siin tegemist on silmakirjaliku laagri koha äranäitamisega ning et selgusele jõuda, läks ta isiklikult asja järele vaatama. Ta oli laagrile kaunis lähedale roomanud, sääset elu tüki aega jälginud ning tuli nüüd uuesti tagasi.

Meie peidukoht oli kaunis häa: terve vaenlase laager asus otse meie vastu, kust meie jälgida võisime nende tööd ja tegevust, vaadata—kust poolt naisterahvad vaenlasele toitu tõid, seega nende perekondade ja varanduste asukoha sihi kindlaks määrata, mis meie väga tähtis oli, sest metslaselt ära võtta tema varandus kariloomade näol, tähendab juba võitu nende üle; vana kuivanud puu näitas meile juba kaugel seda kohta, kus meie hobused peidus olid, kuhu meie äärmisel juhtumusel pidime jooksma. Oli näha, kuidas laagris ühed laisalt ümber hulkusid, teised valmistasid toitu, kolmandad laotasid oma katteid päikse kätte laiali jne... Mitu naisterahvast ja tütarlast kandsid korvisid ja mitmesuguseid nõusid, mis toiduga olid täidetud.

Mõne aja pärast tulin otsusele, et laagert on tarvis ka kusagilt kõrgemalt kohalt vaadelda, et näha saada kindlustusi ja nende ehitusi, mis vaenlasi meie pääletungimise eest pidid kaitsma. Jan'ile tegin ülesandeks paremale poole roomata (sest säält oli kuulda kariloomade häälitsemist ja koerade haukumist) ning selgusele jõuda, kus vaenlased endi naiti ja varandusi peitsid. Enne lahkumist rääkisime kokku, et sel juhtumusel, kui meie luuramiskäik peaks paljastatama, mõlemad hobuste juure peame ruttama ning kumbki ainult enda päästmise eest hoolitsema. Siis sõime hommikust, milleks tasku oli pandud tükkike biskviiti ja shokoladi. Lahkusime.

Pikasilmaga ligemalt ümbrust uurides määrasin kindlaks mäeharja, mille otsa otsustasin ronida ning märkisin ära kõik kivid, kaljud, põõsad ja puud, mis mulle selle juures teejuhiks pidid olema. Hakkasin aegamööda ja ettevaatlikult määratud koha poole roomama. Tee oli raske, kuid eks ole raskused selleks loodud, et neid võita. Teemärgid näitasid, et olin kaunis kõrgele jõudnud, mispärast liikuda tuli veelgi aeglasemalt, veelgi ettevaatlikumalt. Ja jõudsin mäeharjale.

Ettevaatlikult lükkasin põõsad laiali, mis mind varjas vaenlastele silma puutumast ning siin avanes mulle täielik vaade nende kindluste pääle. — Väiksed mäekünkad ja kaljukivid olid tugevasti kindlustatud barrikaadidega kividest ja palkidest, mida jämedalt valmistatud redelid ühendasid. Siin ja säält oli näha kraave ja mitmesuguseid aukusid, mis olid määratud varjul olemiseks shrapnelli tule eest. Siin ei olnud igatahes mitte midagi meeldivat pääletungijatele ning ma vaatasin seda

liikumata hulka aega, ära märkides kõiki neid raskusi, millega pääletungimise korral paratamata oleks tulnud rehkendada.

Selle järele tulin otsusele, et üleliigne ei oleks ka mäe teist külge vaadata, et pääletungimiseks piiramise korral kõige paremat seisukohta valida. Tasakesi laskusin ma mäest alla, kuid siin juhtus midagi ootamatut: kas olin rohust pisut kõrgemale ilmunud või oli see jala alt lahti rebenenud kivi, mis metslaste tähelepanu oli enda päälle tõmmanud — ei tea, kuid kõrvulukustav karjatus, mis kõrgel minu kohal kostis, sundis mind silmapilguks seisatama. Selle järele kuuldusid mitmed hüüatused ja metsik vastukaja vaenlaste laagrist: ei olnud kahtlust — mind oli märgatud. Varsti nägin, kuidas salkkond metslasi — sõjamehi laagrist jookstes minu poole tulid: midagi, pidin end jooksuga päästma.

(Järgneb.)

Teated.

Meie ajakirja järgmine number ilmub tuleva aasta jaanuarikuu teisel poolel. Kaastööd ja ülesvõtted sellesse nr-sse tulevad hiljemalt 15-daks jaan. toimetusele ära saata.

Omis asjus.

Käesoleval aastal oli avatud tellimine „Eesti Skoudi“ pääle, mida paljud ka ära kasutasid. Mõningatel põhjustel aga ei saadud ajakirja mitte nii laias ulatuses välja anda, nagu seda oli kavatsatud. Sellest tingituna jääb kõigil tellijatel veel terve rida numbreid saada, mida talitus sel teel tahab tasa teha, et käesoleva aasta tellijatele „Eesti Skouti“ tuleval aastal niikaua edasi saadetakse, kuni ülejäänud rahast jätkub. Kes aga soovib ülejääki rahast kätte saada, peab sellest talitusele kirjalikult teatama.

„Eesti Skoudi“ arvete kohta olgu siinkohal veel kord tähelepanu juhitud, et need hiljemalt 1-ks jaan. 1923. a. kõigil tulevad ära õiendada.

Tänuavaldus.

Käesoleva numbriga lõpetab „Eesti Skout“ enda II. aastakäigu ilmumise. Siinkohal avaldab toimetuse südamlikkude tänu kõigile, kes ajakirja väljaandmiseks olgu mistahes sugusel kujul kaasa on aidanud. Veel ei ole kõik raskused võidetud, kuid toimetuse julgeb lootada, et ühi-

sel jõul ja ühisel nõul sellest kõigest üle saadakse ning et senised kaasaaitajad oma abi ka tulevikus keelama ei saa.

Õeskorgaanide tegevusest.

Eesti Skoutide Maleva Nõukogu kokkukutsunise küsimust on mõnes malevas ja Päästaabis harutatud. Viimases on arvamisele tulnud, et Nõukogu siis kokku astuma peaks, kui Päästaabil võimalus on uuendatud ja täiendatud põhikirja, melle kallal nüüd töötatakse, harutamiseks ette panna. Seda tähtaega ei ole nüüd veel võimalik ära määrata.

Uus põhikiri sisaldab määrusi üksikute skoutide, rühmade, malevate ja päästaabi kohta, lähemalt ära tähendades kõigi üksikute tegelaste ja asutuste ülesandeid, kohuseid ning vahekordi, ning võtab arvesse ka vanemate sõprade kaastöö sõprade ühingu kaudu.

Üksikute Sk. Malevate poole tuleb pöörata järgmistel aadressidel
Tallinna Skoutide Maleva Staap — Tallinn, Kiriku tän. nr. 2.
Tartu Skoutide Maleva Staap — Tartu, Lutsu tän. nr. 14.
Võru Skoutide Maleva Staap — Võru, Jüri tän. nr. 20-b.
Valga Skoutide Maleva Staap — Valk, Volmeri tän. 15.
Narva skoudid — Narva, Pihkva tän. nr. 23, K. Olev.
Haapsalu skoudid — Haapsalu.

Pärnu skouidid — Pärnu, Maakonna Rahvaväe ja K. L. ülema asutus, M. Siikas.

Kuresaare skouidid — Kuresaare, Pärna 7-a, N. Luks.

Tallinna guideid — Tallinn, Toom. Kuninga tän. nr. 6.

Tartu guideid — Tartu, Aia tän. 23.

Valga guideid — Valk, Tütarlaste r.-gümnaasium.

Eesti Skoutide Maleva Püstaabi asjus tuleb pöörata Tallinn, postkast 28, hra J. Hünerson.

Guideidest.

Tartu guideide tegevusest.

Tartu guideid on elavalt töös. Praegu on käimas kursused, millest rühma vanemad ja v.-guideid, salkate ning rühmade päälikud osa võtavad. Osavõtjate arv tõuseb 20 pääle. Kursustel loeb Tartu K. N. N. Ü. juhataja prl. Fenner üldtähtsusega küsimuste üle. Üksikutest loengutest võiks nimetada: „Ideaalne tüdruk“, „Tütarlaps seltskonnas“, „Neiu ja noormees ning nende vahekord“, „Puhasing“, „Tütarlapse psükoogia“ jne.

Ruumiaie asjus on kokkulepitud K. N. N. Ühinguga, kes enda ruumisid ka guideidele lahkesti tarvitada annab. Siin käivad kõik viis rühma järjekindlalt iga nädal kord koos, korraldades mitmesuguseid õppusi, harjutusi, mängusid jne. Siin on ka Maleva Staabi vastuvõtmise tunnid igal neljapä. kl. 3—4 p. l. Iga kuu esimesel pühapäeval korraldatakse suurem kinekoosolek, millest Maleva terveis ulatuses osa võtab ning kus esinetakse mõne üldtähtsusega küsimusega. Näit. „Mida võib tolmupühkimine juures õppida?“ — Juba minevast aastast saadik tegutseb Maleva laulukoor pr. E. Hünersoni juhatusel; koor käib iga pühapä. kl. 12—1 p. l. koos, tema liigete arv ulatab üle 50.

Maleva vanemaks on pr. E. Hünerson, päälikuks kooliõpetaja prl. L. Leemane ning teised staabi liikmed on kooliõpilased H. Must (adjutant), S. Elken (laekahoidja), E. Meltsar (kirjatoimetaja), A. Raudsepp ja A. Pezold.

H. M.

Skoutlus väljamail.

Leedu skoutide

kohta kirjutab meile Leedu skoutide ainukese ajakirja „Skautas“ päätoimetaja K. Jurgelavici, et Leedu skouidid häämelega meie skoutidega kirjavahe-tusse astuksid ning saadab järgmisi teateid:

Leedus tegutsevad skouidid juba viendat aastat. 1. oktoobril 1918 asutati Vilnas I-ne boy-skoutide rühm, mida juhata-ma asus leitn. Petras Jurgelavicius. Praegu on Leedus 25 skoutide rühma, kus ligikaudu 1500 üksikut skouti töötavad. Tegevusväli töötamiseks on väga kohane, kuid ka sääli puuduvad osavad skoutmas-terid ja needki, kes olemas, on mobiliseeritud ning teenivad sõjaväes. Muu seas sõda Poolaga takistab suuresti Leedu skoutide tegevust. Rahapuudus annab ennast ka tunda ja ei luba mitte avaldada skoutide kirjandust. Leedus on skoutide kohta olemas ainult kaks raamatut ja perioodiliselt ilmub üks ajakiri „Skautas“. Puudusest aga saadakse sel teel üle, et mitmesuguseid käsiraamatuid, broshüüre, juhtnöõre jne. shapirograafil paljundatakse.

Leedu skoutide chefiks on leitn. V. Schönberg (tema aadress: Kovno, Aviacija, leitn. V. Senbergas), kelle otseko-hese juhatuse all töötab Leedu skoutide päästaap.

Rahvusvaheline õpetajate kongress skoutide poolt.

Möödaläänud kevadel Genfis ärapec-tud rahvusvahelisel õpetajate kongressil tehti ühel häälel otsuseks: Skoutlusel on suur kasvatusline tähtsus, mispärast teda õpetajad igal maal peavad toetama ja edendamata.

Selo.

Skoutlus siseriigis.

Akadeemiline Skoutide Selts kavatsusel.

Tartu Ülikooli üliõpilased — skouidid on endi vahel otsuseks teinud Akadeemi-

list Skoutide Seltsi asutada, mille läbi oleks võimalik akadeemilisi jõudusid skoutluse alal tööle rakendada. Praegu töötatakse põhikirja välja, mida ligemal ajal tahetakse ülikooli rektorile kinnitamiseks ette panna. Selts algab oma tegevust uuel aastal.

Akadeemilise Skoutide Seltsi ülesandeks on skoutide liikumist igapidi toetada ja edendada, milleks ta skoutluse põhimõtteid kõige laialisemal alusel propageerida tahab, seda aga eriti just akadeemilises peres. Selts tahab tervet seltskonda informeerida skoutide töö ja tegevusega, sel moel laialisemaid hulka sid skoutide liikumise juure tõmmates. Selts tahab skoutidele sel teel abiks olla, et ta maak. malevatele ja üksikutele rühmadele nende tegevuseks igasuguseid juhtnööre (sooviavalduse kujul) annab, soovi korral kõnelejaid ja kursuste pidajaid koha peäle saadab jne. Selts tahab skoutide erikirjandust rikastada, selleks tähtsamaid teoseid võõrastest keeltest Eesti keelde tõlkides, mitnesuguseid käsiraamatuid, broshüüre, ajakirju ja kalendrit välja andes jne. Ka ühenduse loomine nii hästi oma maa skoutide eneste vahel kui ka oma- ja väljamaa skoutide vahel on üks Seltsi ülesannetest. —7.

Emapäeva pühitsemine Tartus.

Pühapäeval 3-dal detsembril korraldasid Tartu skoudid, guideid ning hundipojad Emapäeva puhul õhtu endi emadele. Selleks olid ettevalmistused juba varakult käimas: harjutati, võimeldi, lauldi, peeti korralduskooslekuid jne. 3—4 nädalat varem; meesgümnaasiumi mõlemad saalid ning kõrvalruumid kaunistati roheli-sega, vannikutega, skoutide ja guideide märkidega, seati üles Sir R. Baden-Powell'i pilt. Õhtuks asetati ka rühmade lipud auahtide saatel ettekannete saali.

Kella kuueks oli saal skoutide vanemaid, auvõõraid ning noori tungil täis. Pidustus algas L. Koidula „E m a s ü d a“ ettekandega hundipoegade, guideide ning skoutide segakoori poolt guideide maleva

vanema proua Hünerson'i, juhatusel. Järgnesid tervitused: prof. M. J. Eiseni, sõprade ühingu esimehe dir. K. Treffner'i maleva pääliku J. Kõks'i, Karskusliidu esitaja üliõp. A. Juhanson'i, Sakala Noorseppade esitaja üliõp. P. Pohla, Tartu Noorseppade esitaja Bergmann'i guideide ning hundipoegade poolt. Telegraafi teel olid tervitusi saatnud Võru girl-guideid ning skoudid.

Tervitustele järgnes guideide laul, „Girl-guide on alati rõõmus“, mis kõige parema mulje ja lõbusa tuju kuulajatele jättis. Muusikalistest ettekantest oleks nimetada guideid Elk'n ning Adamsori klaveril, guideide laulukoori poolt ettekantud „Oh Eesti isamaa“ ning „Kuule, kuidas häälil kõlab“ ja „Eesti skoutide maleva marss“, hundipoja Vulf'i poolt klaveril ette kantud Pääle selle olid guideide tantsud, rahvatantsud, guideide harjutused rōngastega, rühma vanemate neiude Urres'i ning Hilden'i juhatusel, hundipoegade püramiidid rühma vanema hra Lepp'a juhatusel, vabad harjutused, võistlusmängud, köierebimine ning suured püramiidid skoutide spordiringi poolt rühma vanema h-ra Kalkun'i juhatusel, deklamatsioon hundipoegade poolt, hundipoegade signaliseerimine morse ning semafore järele, hundipoegade kogumine kalju juures, hundipoegade hulumine ringis, nende marssimine kõige väiksemate trummimõestest ning hundipoja laulu saatel. Lõpuks näidati ekraanil filmi Ameerika skoutide elust: paraadid, laager, tööd, esimene abi, signaliseerimine, meriskoutide harjutused jne. Enne koduminekut korraldati ühiseid seltskondlisi mängu. Õhtu lõppes kell 11,15 min. R. J.

Viljandi (Sakala) Noorsepad.

Sakala Noorseppade naisrühmad pühitsesid 9. detsembril endi esimest aastapäeva. Pidu oli korraldatud ühisel jõul meesnoorseppadega „Koidu“ ruumides. Meesrühmad on vanemad, nende aastapäev oli juba 1. mail. Mõlemad organisatsioonid on ühise juhatusel all. Tegeli-

kult juhib rühmi reaalgümnaasiumi VIII. kl. õpilane Vilms, kuna teised juhid Pohla ning Org ajutiselt Tartus viibivad. R. J.

Tallinna skoutide esivõistlused võrk- ja korvpallis

algasid 14. novembril s. a. Üles on seni antud 8 meeskonda mõlemis harus; viieist rühmast isegi kaks meeskonda. Võistlust peetakse teisipäeviti kell ¼8 õhtul K. N. M. Ü. võimlemishoones. Seni peetud võistlustel on kõige paremat mängu näidanud 5. rühma meeskond nii võrk- kui ka korvpallis. Silmapaistev oli ka 5. rühma B. meeskonna mäng 7. rühma A. meeskonna vastu mõlemis mängus. Võistluste lõpp on 28. veebruaril 1923. a.

Skout J. S.

Kirjavahetus väljamaaga.

Väljamaalaste aadressid, kes soovivad kirjavahetust Eesti skoutide ja girl-guideidega.

18) Scm. John H. Fazel, Sk. esperantistide liidu edustaja, 1520 Mulvane st., Jopeka, Kansas, P.-Ameerika Ühisriigid. Esperanto ja Inglise keel. Ka teistele Ameerika skoutidele edasiandmiseks.

19) A. Svenue, Liela Ezera Jela 11 dz. 6, Aluksue, Latvia. Esperanto, Vene ja Saksa keel.

20) Jozef Stulman, Wilna, ul. Niko-

demska 2—29, Poolamaa. Esperanto, Vene ja Saksa keel.

21) Guitherme Neves, Illegraphos, Rio de Janeiro, Brasiilia. Esperanto ja Inglise keel.

22) K. Markovitz, Sk. esperantistide liidu edustaja, Clemer V 17, Budapest, Ungari. Esperanto ja Saksa keel. Ka teistele omamaa skoutide edasiandmiseks.

23) Herman de Molta Mendes, Praca Jose de Alencar 8, Rio de Janeiro, Brasiilia. Esperanto ja Inglise keel.

24) Josef Krausz, Pecs, felsö malom str. 8, Ungari. Esperanto ja Saksa keel.

25) C. Janobsons, Aluksue, Nelenas iela Nr. 11, dz. 5. Latvia. Esperanto, Vene ja Saksa keel.

26) Skoutmaster Pinchar Plorko, Poldniowa 20—16, Lodz, Poolamaa. Esperanto, Vene ja Saksa keel.

27) John Stover, 1217 South Peach st., Phila. P.-Ameerika Ühisriigid. Esperanto ja Inglise keel.

28) K. Hollingworth, 1258 Lane st., Jopeka, Kansas, P.-Ameerika Ühisriigid ja

29) Charles Geaves, 1269 Lane st., Jopeka, Kansas, P.-Ameerika Ühisriigid. Mõlematele Esperanto ja Inglise keeles.

30) Scm. J. Garzon Ruiz, Str. M. Porrero 10, S. Fernando, Cadiz, Hispaania. Esperanto, Inglise ja Prantsuse keel. Teistele Hispaania skoutidele edasiandmiseks.

Riigivaramalekogu.

M. A. 11667:1

Toimetus: J. Elken, R. Antik, R. Ritsing II.

Vastutav toimetaja: direktor K. Treffner.

Väljaandja: Eesti Skoutide Maleva Nõukogu.